

Kolm eripärast ooperit ühe õhtuga

Kakskümmend naist Kuninga valduses

Homme õhtul esietendub Estonias Puccini vähemängitud lühiooper "Õde Angelica". Peaosa esitab Leedu lauljatar Asta Krikšciunaite.

"Ma muudkui suren ja kukun, kukun ja suren," naerab Asta Krikšciunaite kätt mudides, et nüüd on laval õde Angelicat harjutades vist veel kae ka välja väänanud.

"Tegelikult olen ma ju peaaegu et eesti rahvakunstnik," teatab ta siis. Silmas pidades viimase kahe aasta esinemisi Eestis küll soolokontsertidega, küll suurvormidega. Kuni Rahvusoopergi tema vastu huvi tundma hakkas.

"Õigupoolest seob mind Tallinnaga ka väga palju isiklikku," sõnab ta veel. Ja vaikib äkki mõistatuslikult. Et mis olnud, see olnud...

Eestis kirglikku nanna ei leitud

"Kirglik nunn ei ole just see, keda publik laval näha soovib," kirjutati pärast "Il

Trittico" esietendust Metropolitan Operas. Samas oli just "Õde Angelica" Puccini lemmiklaps. Ja üks kolmest lühiooperist, mida helilooja mõelnud etendamiseks ühel õhtul.

Kaks kolmest – "Mantel" ja "Gianni Schicchi" on Neeme Kuninga käe all jõudnud Estonia lavale juba varem. Nüüd sai Kuningas hakkama omamoodi julgustükiga – "Õde Angelicat" ja kogu "Il Trittico" on oma repertuaari sõandanud võtta väga vähesed teatrid.

Kuna Eestist peaossa päris sobivat naishäält võtta polnud, otsustatigi Asta Krikšciunaite kasuks. Seda enam, et 20 eesti naislauljale jagub samas lavastuses tööd niikuinii.

Kuningas ja paarkümmend naist – kuidas nad omavahel hakkama saavad?

"Aeg-ajalt peab ta meie omavahelisele jutule järsult lõpu tegema küll," naerab Asta, et õnneks jääb vaterdamiseks aega napilt... Ja lisab, et tegelikult on talle Kuninga tööstiil – tungida sügavuti asja olemusse – igati meelepärane. Ja laulda on itaalia keeles hoopis mõnusam kui leedu keeles.

Armastab inimesi, elu ja merd

"Üle kõige armastan ma inimesi ja tundub, et nemad armastavad mind ka," naerab Asta, et tal on sõpru paljudes linnades. Ta on lõpetanud Leedu muusikaakadeemia, stazheerinud kaks aastat New Yorgis, töötanud Klaipeda teatris, nüüd, vabakutselisena laulis hiljaaegu Saksamaal ja päris hiljuti Stockholmis. Eestist sõidab edasi Varssavisse.

"On tohutu õnn elada ajal, kui kõik on muutunud kättesaadavaks," läheb Asta õheville. "Armastan väga ka draamateatrit, ja kui palju ilmub häid raamatuid! Oleks vaid aega ja raha," ohkab ta, et vabakutselise elu ei pruugi just ainelist rikkust tähendada. Ja et aeg jälle kipub vahel lihtsalt käest libisema. "Võin tohutult lobiseda," tunnistab Asta heatujuliselt. "Aga see on, noh ... naiselik. Ja lõppude lõpuks saad ju niimoodi ka midagi vajalikku teada!"

Nüüd näiteks kuulis ta, et varsti on jälle Eestisse oodatud. Vanemuisesse, "Faustis" kaasa tegema.

nunnari ei leedu
"Kirglik nunn ei ole just see, keda publik laval näha soovib," kirjutati pärast "Il

sügavuti asja olemusse – igati meelepärane. Ja laulda on itaalia keeles hoopis mõnusam kui leedu keeles.

leada!
Nüüd näiteks kuulis ta, et varsti on jälle Eestisse oodatud. Vanemuisesse, "Faustis" kaasa tegema.

Ita SERMAN

*Naerusuine
Asta Krikščiunaite
tõmbab homme
õhtul selga
nunnariüü,
mis hoopis
tõsisemalt mõjub.*